

Θρώπων, ἔλλως θὰ παρήγει τὸν κάλαμον διὰ παντός.

”Ολοὶ δέσι μάνγρανοι τὸ σύγγραμμα τοῦτο, ἀπὸ τῆς κατοτάτης μέχρι τῆς μάντατῆς; βαθύμοις τῆς κοινωνίας, ἐπικροτοῦσι. Οἱ δούκες τοῦ Ὀμαδίου ἔξερασσε δι' ἑπτατολόγης πρὸς ἓνα τῶν φιλονίου ταῦτα ἐπέζεναν πρᾶς ἐπιπονῶν τοῦ συγγραφέως τῶν Ἀθλίων, διὰ τὴν ἀμεροληψίαν αὐτῶν ἐνίσι ποιεῖ λόγων περὶ τοῦ βασιλεῶς Διοδόρου Καππαδόκου. (Τὸ μέρος τούτο δὲν ἐτυπώθη εἰσάγεται ἐν τῇ Ἡμέρᾳ).

..... Τούρα καὶ περὶ τῆς εἰκόνος τοῦ βασιλέως σὲν περιγράψεις αὐτὸν ὁ Βίκτωρ Οὐγός ἐν τοῖς Ἀθλίοις. Αἱ καρδιαὶ μαζὶ συναπτηγήθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸν. Οὐδὲν μάργνων μέχρι τούτης συμπαθεῖστον. Ἀν-
αμφιβλώματος ὑπάρχουσα καὶ τούτης ἐπιφύλαξεῖς καὶ λαλή-
το δότοια δὲν παραδέχουμαι, διὸλλέν γένεται ὁ ἀνὴρ κα-
τενούσῃ, ἔωνταιρητή πατοῦ, καὶ εὐρέσθαι τὰ υψηλῶδες
τρόφιτα ἐν τῇ περιγραφῇ καχαπτῆσθαι. Ἰδού η τραν-
τέρα πάστος μακαριώτατης ἀπονεμήστος πρὸς τὴν με-
γάλην καὶ εὐγένειαν καρδιάν εἴκεντα. Ἐνώ δέρετον τὰς
σειδαῖς ταύτας, τὰς ἀρρόστους εἰς ἐμὲ, καὶ τὰ δάκρυα
μου ἥλθον εἰς τους ὄφελμούς κατ' εἰανάληψιν.

“Ἐρῆτος Δόρλεῖν.,,

**Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΥΡΙΛΛΟΣ Ο ΛΟΥΚΑΡΙΣ,
ὑπερμαχῶν κατὰ τῶν Ἰησουΐτῶν.**

Tüm *Smylus*-arten ("Idee abg. 357 -- B.)

Ο απόστολος τοποτηρήτης κατέρθισε νὰ σωθῇ διὰ τῆς φυγῆς ἀλλ' οι συνάδελφοι του συνέλθησαν. Τουούτον τέλος ἔλαβε καὶ αὕτη ἡ ἀπόπειρα τῶν μαθητῶν τοῦ Δογκόλα κατά τῆς εἰρήνης καὶ ἡ συχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινούπολεως.

Αλλά είς τι συνέπεστο τού ίδης του Κυριάκου ήταν επειδή χωνύστην ήτού του ποιμένου του ή έμαθε ποτέ τύπων μεταξύ των δύο χρεών: «Απότας οι συγγραφεῖς ττού εποκής έκανεν, δυτικούς και καθαρούς, μηδούσαντος οι συμφωνίας της φροντίδας της θεοφόρων είς εἰς τους διαμαρτυρούμενούς εν τῷ κατά την ιησουτινήν ἀδελαπτίνη στόμα, ἔγνωσκεν οτικαὶ καὶ διαμαρτυρούμενοι οἵσαν ήταν εγκριψία της Εοχάρκοντος του άλλα πάτεραν τούτων ήμενον οὐλας τους ἐνθάδεν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπητη, ἵνα λαμβάνῃ επιζόντον εἰς τὸ πνευμάτων, συγχρόνως ἐπηγγύεσται εἰς αὐτῶν.

Οστας είχε κληρή Πατριάρχης και αφέθη εἰς Κωνσταντινούπολην, δάλυτος εύρισκον εαστί την πόλη τους έπειν διαμαρτυρόμενοι: τάχιστα ούμος ἔσχαταν και οὐδός κόμμα ἀρκετά πολιούχοις, πειράσμον για νότερηρή το τών πατιστῶν, ός ἀντίταλον. Τοίς οι αντιτρόποι των προτεταγμένων δυναστειών, ὅ τε της πράξεως τῆς Ολλανδίας. Βαν Γάγαν-

ναι τὰ ζῶντα φαντάσματα τῶν φυχῶν ἡμῶν, περιπλανώμενα πρὸ τῶν δρμάτων ἡμῶν. Οὐ θέος μᾶς δεινεῖται αὐτὰ διὰ νὰ μᾶς φέρῃ εἰς σκέψην.

Τούτου τεθόντως, εἰδίκωλας καὶ μᾶς ἐμένοισθε ὃ ἀναγνώσθε πειρωμένους νὰ τὸν παραστήσουμε τι εἴδους ἀνθρώπους ἦσαν ὁ Ιαβέρης. Υ-

πάρει μεταξύ των χωριών της Αστρούπας πετόντης, ην ἡ Λακωνία είπαν της γένοντα τίτανα μεταξύ των οπλικών της καὶ ήσαν κύριοι, διὸ συνεπούνει πάρειται, δέοντα μὲλλον θὰ ἔργα τοῦ λυκεῖος. Δέος μαρφάρη ἀνθρώπου εἰς τὸν κύρον τούτον, τῆς λυκανίην τὸν ιδεῖν, καὶ έχει τὸν Ιασίδην ἀπαράλλακτον.

Οἱ Ιασίδες ἐγνήνην ἐπὸς φυλακῆς ἐις μητρὸς χρυσοπότισσαν, τῆς οποίας δὲ σύμβολον εἰρίσθησεν κατάδυτος εἰς τὸ κάτερον. Προβάσιον εἰς τὴν ἡλικιαν, εἶδεν δὲ τὸν ἔφορο τῆς κορωνίας τῶν ἀνθρώπων, οὐδὲ ἐπέδει τούτον ναὶ εἰσέβη τὸν εὖρον αὐτῆς. Παρεπέραν διτὶ τῇ κορωνίᾳ βαλλεῖ ἔψον τοῦ αὐτοῦ ἀντέμερθεν δύο τάξεις ἀνθρώπων· τοὺς προσβριθέντας αὐτῆν, καὶ τοὺς φύλακτον αὐτῆν. Ἐπέραν τὸν ἄκρην μέρον εἴ τον δύο τούτων τάξεων. Ταύτοχρονος ἦρθεντο διανθρώπους οἵτις εἰς τὸ βάθος τῆς φυχῆς παρεζόρευεν αυτοπρότατα, εὐθύντα καὶ ἀπέριτος, καὶ κανένεργοντα μέσον κατὰ τὴν γένεσιν τῶν διμοινῶν του ἀλιτῶν. Εἰσήθει τὴν ἁπτομέλαιραν, καὶ τόσον ηδομέμενός, θώτε, ὅτι τεσσαράκονταντος, ηὗπηργες ἀπονυμικὸς ἀπειθωρητής. Νερόπορος ἐγκρυπτάσας οὐδὲν λαλήσας εἰς τὰ κάτερα.

την απόφαση της πολιτείας να πάρει τα κατέργα.
Η ανθρωπινή μορφή του Ιαΐδη συγκέντρωσε έκ μιας θύντος αγωγής με δύο βαθεῖς θηλώσεις, πρός τους όπους ομβίσθιν ήταν άμφιστρεύονται πάντα παρεπόμπονται φέρεται και ημερησίως μαζικά. Άμα η επένδυση τάς ταυτού δάχτη και τάς ουπα σπλαγχνών, διείσθιον κακών και πρεπέων, μπορεί ανθρώπου τουτού.
Ουτόν έγινε, πρέπει στάνων και προπέρι, μπορείντως λατέστη του κείμενο, άφην και έπλετε, όχι μόνον τους θέντορες του, λαλά και τα διανοούσια λέξεις, και τα περί την γέννη του ανηγενερωτικού άγριας της πίεσης, όπως έτοις ήτηγχος θηρίου τυνος. Σπουδάζων, ο Ιαΐδης ήτων όπως απόστολος γελών, πάντα όχι τύρης. Κατά τ' άλλα, μαρρών χρωνίων πολλαὶ γιαθέει κέμην πρήτουσαν το μετανοεί και πίεσσαν τανά δέρματα της πονητικής της οδού σφραγίδων μίαν θύντας κεντρών, ποτέ μη έλειποντας σημειών οργής βλέμματα μάυροδερή ήδη επιτακτική.

‘Ο ἄνθεστος σύντομος τρόπος γένεσις της φύσεως.

και οἱ τῆς Ἀγγλίας, οἵτινες Ρόου, ὑπεστήριξον μετά τὴν
θερμοτάτην τούτων ὅμοδούς του πλούσινες τὴν κείστην
πέμψουσαν τὸν ἱροτάτον δύναμιν, μέσων αὐτῶν τε καὶ τοὺς
πρεσβύτερούς της Γαλλίας καὶ Αὐστρίας ὡς αντίκλησος ὄχλορούς,
καὶ ἐπικατέσθισαν μαλιστα. Καὶ πρὸ πολλοῦ λοιπὸν ἐπεφίενον
κυριαρχίαν ἵνα ταπεινώσουσι τοὺς ἐναντίους τουν. Ὁπότε χαράν
προσθένταν ὅταν ἐμάλον ὅτι τὸ Κυριλλός λοικύρας ἐρεύνησεν
τὸν Ἱρουσαλήμ τὸν ἔγχροοντα! Συνέλαβον τὰς μεγίστας τῶν
τάπεινων. Ὁ βούν Γάγας ἐγώντες πρὸ πολλοῦ τὸν Κυριλλόν,
καὶ εἴκε μάλιστα μετ' αὐτοῦ πολλοῖ σχέσιν. Ἀμαρτινόντος
τοῦ Κυριλλοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν, τὸν ἐπέσκεψέν, καὶ δια-
βεβαίωσάς αὐτὸν περὶ τῆς φύλας του, τὸ πρόσωπον πάταν
ποτεστασίαν. Ὡς Παταγούσας ἀπέγνωτο γόλοσσοντατα εἰ-

νος, σαζόδεουμενοι μέχι στίμερον έν τῇ βασιλευῆ Βραχιοθήρη τοῦ Λαδονίδου. Τούτο ἀρχίτε ο τε κεφαλογράφος, σινάι το ζητηθεῖν πάντα τοῦ „Ἄβρωτ, ή ἄλλο; Ἀγνωστο; Άλλο ὁ πατράρχης θεούσας τον θησαυρὸν τούτον, πρώτον ἡνίκα πατράρχης οὐδέποτε εἰλεῖ θαπτανεῖ χάριν τοῦ Κηρυκοπούλους καὶ δευτέρον πάντα ηνθεκτόν μέτε τῶν Ἐλλήνων τον νέον τον Αγίαλον Κάζσολον Β'. Ή φίμω τῷ πρέσβει τοι
ἄλλοντος Πατράρχηρου καὶ τῶν σχέσεων αυτοῦ μετὰ τῆς ἀγγλίας οὐκεντρίσεως διδόνει τάχιστα καὶ εἰς τὰ Μάλα Κρατή τῆς Βούργαρος. Ο θρόνος τοῦ τρικονστατευτοῦ πολέμου, Γιασέάρ
βος Αδόλφου, βασιλεὺς τῆς Σουηδίας, επέλευθερος καὶ μάτως τον ανθεκτή σχεσέσι μετά του Κυριλλού, Ελευθερίου, ἔγραψε
διά προς αυτοὺς καὶ εὐνόης εἰς τὸν Κωνσταντινούπολις πρέ-
σπον τον ὦν προσδότη εἰς τὸν Πατράρχην τούτον καὶ νο το
προστατευτη οὐκ ἥπτον εἰς τοὺς ἄγνωτος τοι τῶν ἰησου
(ἀλογούσει).

ITAAIA.

Τὸ ἑσπέρας τῆς 4/16 Ιουλίου, ὁ λαὸς τῶν Μεδίοντων, ἐργάζεται ἐκ τῶν λόγων οὓς ἔξφερεν ὁ Γαριβαλδίνος δῆμος κατὰ τὸ Αὐτοκράτορον Ναπολέοντας, ηθελάτης νόμος αποδεῖξη πρὸς τὸν δημοτικὸν ἀνθρώπον τὴν πλήρη ἐπάνταξην μαρασίων του. Ἐπὶ τῷ συκοφατικῷ τούτῳ συνεχίσθησαν περὶ τοῦ τρακασσοῦν ἀνθρώπων, εἰς μίαν τὸν πλατειῶν τῆς πόλεως μετὰ φανόν καὶ λαμπτάδον, καὶ ἀπεπλεύθησαν τὸν διατρέξιμον τὴν ὅδον ὃντων κείται τὸ γαλλικὸν προξενεῖον κηρυγμάτων — Ζήτω ὁ Γαρίβαλδης τοῦ σαν οἱ Γάλλοι εἰς τὸν Πόμπηι! Ἀπέκτησε τὴν εἰσόδου ἀπόσπασμα ἐνοψιολακτής, καὶ οὕτως ὁ σύμιλος ἐμενεύει μάτι μάτι περὶπον ταῦνα εἰς τὴν θέσην του, ἐγκρούει μηνός ἀπὸ στημῆς εἰς στηγάνην ἐπὸν του συβέρνοντος πάντων. Τότε, ἐμφανισθεῖσιν μιαὶ ἡλικίαι πτυκαῖς, ηὗται ἐγένετο δεκτή μετά χειροκροτήσεων καὶ ἀνευσημμένην ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ βασιλέως, τὸ πλήθος ἥχισε βαθύτερον τοῦ νὰ διαλιστεῖται, καὶ οἱ φέροντες τοὺς φανόντας, ιδούτε στὶ ἐμπατωτὸν τὸ σχεδιόν του, ἡγανακάσθησαν μέχρι τέλους τοῦ αἰπελώπου καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ θιά, χωρὶς νὰ συμβεί ἀπεκτατισμός τι.

Ἐκ τῶν ἑρμηνείων τοῦ Πανόρμου ἐχανιζόμεθα τὴν ἀγράφουσιν τὸν Γαρβιλᾶθην, ἣντις ἐπορεύεται τόσον δυσαρέσκοντα ἐντύπωσιν εἰς τὴν αὐλήν του Κεραμείου καὶ εἴλοτον γένεται ἀφορητόν, οὐδὲ λέγεται, τῆς εἰς Καρέπειν ἀναγνωρήσεως τοῦ ἵταλου πατριώτη. Οἱ εὖλοις ἐποίεις λόγος ἐξ ἔφωντος κατὰ λαξών ὑπὲ τοῦ Γαρβιλᾶθην πρότοι τὸν λαξώντων τούς τῶν ἀνάκτοτων.

"Επί τόπο της Ρωσίας ὄνταν γώρισις τοῦ βασιλεύοντος τῆς Ιταλίας εἶναι ἀλλάζεις αὐτοῖς δὲ πάλι, πρῶτον μὲν δότον τῷ ἀναγνόματι αὐτῆς γενομένη τῇ μεστείᾳ τοῦ Βοναπάρτου, ἀποδεικνύειν διτὶ ὁ σφαγέας τοῦ λακοῦ τῶν Παπαρόνων, ὃς τοις συνδακτύοις τὴν ληταρίαν ἔν ταῖς μεταψυχαῖς ἐπαγκλύει, καὶ δεύτερον διότι πρὸς ἑπταετεῖν αὐτῆς ἐξητάζονται ὑποσχέντες διάσταντα τὰς τολμαῖς τοῦ σχολής, ἐνέκα τοῦ διποτοῦ οἱ μεγάλοι θυμοὶ ἔπεινον νέας εὐρώπαικον τὴν Ἰνδοκαμπένον νά ἐγκαταστήσουν πάλιτον τὴν Ιταλίαν, διποτεστάντας διτὶ τὰ εἰρόνευτα άπολοντα.

Γαρ βάλδης κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς ἐθνοφυλακῆς
Ἴδού αὐταί.

Ο δεσπότης τῆς Γαλλίας, ο δεσπότης τῆς 2 Δεκεμβρίου, ὁ ἄντρος εἴκοσιν, που τὰς ἔνων τὸ αἷμα τῶν Ἰπαρούς ἀδέλ-
φων μάναι, κατέβασε τὴν Ῥώμην εἰς τὴν προφάσιν ὃς ὑπερασπί-
ει τὸ πρόσωπον τῶν Πατέρων, τὴν Ἀγριόλυκον καὶ τὸν καθολι-
κισμόν. Φεύδος, αυτοῦδε φεύδος! Η αληγής αἵτια εἶναι ή ἐ-
πιδύνη τούτου κερδούς, τέρας ἀρπάγων καὶ τῆς δοστείας. Αὐ-
τοὺς παρέει τὴν κυριότερην τροφὴν, εἰς τὴν ληρούτα. Λε-
πτον τούτου ἀπειρούν, (τοι συκελου) λεπτον τούτου 1861, είναι ἀναποτέλε-
στος ἀναγκαῖον να ἔκπλεσθαι δι τοι πατέλεων την Ῥώμην. Εάν
ούνται εἴτιν ζήλους γενέσθαι, πρέπει να καθαρωμεν και δεύτερον
πεπλουν.

Δὲν ἡτον ἀγράμματος δῶλωσιδίους συνειθῆς ν' ἀναγνώσκῃ δια-
δὲν εἰχεν ἔργου, μολυβόντι ἀπεστρέφετο τὰ βηθύνα. Διὰ τοῦτο δὲ λόγος του
εἰχεν τὰ οὐρανά ταῦτα ἐμφανίσαι. Εἴπομεν δὲ καὶ ὅτι οὐτηρεῖς ἀπηλλαγμένους πάρο-
καχίς ἔξεως μόνον δοάκτις ἡτον ἡγεμονίης εἶχεν τοῦ ἑαυτοῦ του.

νοιγε τὴν ταμβωσθήκην του καὶ ἐλάμψεν μέλαν πρέξιν ἐξ αὐτῆς.
Ἐντεῦθεν μόνον εἶχε σχέσην μετὰ τῶν ἀνθρώπων.

Ἐννοεῖται πάλεον δὲ τὸ Ιαβέρηη ήτον ἡ φρίξη δλῆς ἐκείνης τῆς
τάξεως τῶν ἀνθρώπων, οὐδὲ η ἔντοση στατική του ἐπὶ τῆς δικαιούσ-

Ο Ιαβέρτης ήτοντας δύμα στάθερος προστιλωμένον ἐπὶ τοῦ Κ. Μαχαδολήγη δύμα ἔμπλουτον ὑπόβασις καὶ ἔξτασίσεως. Καὶ τὸ ἐποχή-

λα τὰ προβλήματα ἑγού τοι θεού Μαγδαληνῆ. Ἐφάνετο γνώσους, αὐτὴν μάλιστα καὶ ἔκπρεψα διὰ περιφέρειας, ἵτις καὶ τοῖς εἶχε
ἀθετεῖσθαι καὶ ποιεῖσθαι πληροφορίας ἀπὸ καὶ τοῖς τούτοις διὰ καὶ τοῖς
τυπωτάτησιν, ἡ οὐρανὸς δὲν ὑπέρεσε σήμερον. Συνέβη δὲ ποτε καὶ να εἴπῃ
ἡ θεά τους, — «Ο Θεός δέρει τον χριστόν» Η Ἀλλά ἐπειδή ποταν έμεινε
ἐπὶ τρεῖς ημέρας περιστέλλεται, ὡς να είπῃ κανον τὸ γῆρας τοῦ
τούτου ἐνέμεται διὸ δεκάρτα. Ο Ἐλαὸς οὐδεποτέ τάρος τοι Κ. Μαγδα-
ληνῆ; Η ἄλλα γένη του, ἐξημερωμένοι τὴν ἀπομέρειαν τοῦ Ιαζέρη-
Αλλά θυμός μιαν τῶν ημερών, περιέβαστο τοῦ
αποτυπωτοῦ κυνού τρόπου ἐράντι πρόσεντας ἐντυπωταί εἰς τοι Κ. Μαγδα-

(ἀκολουθεῖ.)